

faae 67,000 Kr. for det. Man kan ogsaa kjøbe Guld for dyrt.

Jeg skal iøvrigt nærmest indskrænke mig til, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) bemærkede. Det ærede Medlem kaldte sig Frihandelsmand; i Principet. Jeg maa sige, at hvis det ærede Medlem er Frihandelsmand, hvad jeg ikke betvivler, da han selv siger det, er han det paa en ganske overordentlig højlig Maade. Han har i Sandhed forstaaet at slaa toldt Vand i Blodet og tjøle sin Frihandelsbegejstring. Han sagde, at jeg ved mine Udtalelser i høj Grad vilde glæde „Foreningen for det nationale Arbejde“. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at det ærede Medlem fuldstændig har misforstaaet, hvad jeg har sagt; maaste jeg maa tillade mig at oplæse af Tidenden mine Ord; jeg har sagt: „Jeg vil anbefale i væsentlig Overensstemmelse med den ærede Forslagsstiller, at vi beholde vort moderate Beskyttelsesstandpunkt, men jeg siger: vi skulle regulere Beskyttelsen, dog med den Tanke at naae til Nedsættelser og det klæftelige Nedsættelser paa faadanne Punkter, hvor den bestaaende Beskyttelse er ud over enhver rimelig Grændse, og de ere ikke saa ganske faa.“ Jeg anførte senere — det foreligger desværre ikke trykt endnu — „ja, jeg forstaaer saa godt, at naar man skal lave Eggetage, saa maa man slaa Eg. itu.“ Hvis der var Virksomheder, som ikke kunde bestaa, uden en urimelig høj Beskyttelse, saa maa de falde. Jeg tror ikke, at Foreningen for det nationale Arbejde vil trykke mir Haand i den Anledning; men det ærede Medlems Haand vil den trykke for Udtalelser af ham. Det ærede Medlem har henvist os til sin foreløbig at bryde os om Nedsættelser for Tolden paa Livsfornödenheder. Det ærede Medlem har sagt: „Hvorfor skulle vi kriges med den ærede Finantsminister om den almindelige Indtægtsnedgang, om Kompensationspørgsmaalet; den ærede Finantsminister har jo der en Gang sagt os, at der giver han ikke Kjøb. Og han tilspøiede: „Hvad skulle vi slaas med Finantsministeren, med Landstinget og med Foreningen for det nationale Arbejde om Frihandels- og Beskyttelsetheorier — de folk skulle sig jo paa Beskyttelsesstandpunktet — lad os saa holde os til Nedsættelse af Tolden paa Livsfornödenheder“. Nu er det ærede Medlem ikke blind for, at naar man tager det enkelt for sig, da er netop Tolden paa Livsfornödenheder det Vanskeligste af Alt; thi den er saa høj, at en alvorlig Nedsættelse her nødvendigvis vil medføre et finantsielt Underfund; dette vil Finantsministeren ikke finde sig i, og saa komme vi

til Kompensationspørgsmaalet, til Skatteomlægningen, til Stat paa Ol og Brændevin, som maa være det, det ærede Medlem tænker paa; men hvis det er saa, skulde han have sagt det noget tydeligere. Jeg tror netop, vi have handlet ganske rigtigt, jeg og mine Meningsfæller i den Henseende — det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds, Ribe Amts 2den Valgkreds o. s. v. — naar vi netop have fremdraget Frihandels- og Beskyttelsespørgsmaalet saa stærkt. Jeg tror, vi have gjort Ret i at virke for Nedsættelsen af de Beskyttelses-satser, som nu findes i Toldloven, og som ere saa høie, at de ikke kunne forsvares ved nogen som helst rationel Betragtning. Netop der tror jeg, at vi mere end paa noget andet Punkt ville kunne gavne den jævne Mand's Forbrug og gavne det uden at komme til en betydelig Indtægtsnedgang. Det er det Giendommelige her, at den nominelle Nedsættelse kan bringe forøget Indtægt, idet der indføres langt flere af disse Varer end før. Naar det ærede Medlem saa siger: „Lad os lade Kampen om Frihavn og Beskyttelse ligge, lad Kampen om Kompensationspørgsmaalet ligge“, saa siger jeg: Skulle vi da tage Alt det ud af Tolddebatten, som har Saft og Kraft, som er værd at strides om, og som kan reise en Stemning omkring i Landet. Det ærede Medlem vil se, at ogsaa de mindre Nedsættelser ville have en haard Kamp at bestaa, hvis de skulle føres igjennem. Det ærede Medlem er praktisk nok til at vide, at naar man ikke kan faae tilstrækkelig Damp op i en Sag, og skal lade alt det Store, det Bevægende, ligge, ja, saa er først Sagen for Alvor død. Et andet Ord, som det ærede Medlem sagde, og som jeg tror, Foreningen for det nationale Arbejde ogsaa vil glæde sig overordentlig over, var det, at man gjerne kunde gaa til Forhøielsen paa Industriprodukter, hvis vi derfor kunne kjøbe Nedsættelse for Livsfornödenheder; disse Forhøielser vil man ikke mærke videre. Det ærede Medlem nævnte saa mit Raisonnement om Halveringen; men det var en ganske uforkertt Anvendelse, det skal det ærede Medlem ikke kunne bestride. Det er en Erfaringsætning, at Toldnedsættelser, naar de ikke ere store nok, smuldre bort i Mellemhandlernes Hænder. Mellemhandlerne have et godt Greb paa at faae Toldforhøielsen i deres Kasse, og det kan ikke være anderledes, thi ellers kunne de ikke bestaa. Selv om Toldforhøielsen kun er en Brøk af en Dre, saa tvinger den dem til at lade Prisen gaa op med hele Dren pr. Hund af vedkommende Vare; Forbrugerne mærke strax Forhøielsen; men derimod ikke strax den mindre